

indeholdes for bidrag. Hvis der i forvejen indeholdes for restskatter, kan der således indeholdes for underholdsbidrag, hvis der fortsat er betalingsevne til stede.

Endvidere sikres det, at der samtidig med lønindeholdelse for bidragsrestancer kan indeholdes for alle andre restancer – i princippet op til 20%. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvor indeholdelsen af underholdsbidrag alene sker med mindre beløb svarende til de løbende bidrag. I disse tilfælde vil skyldnerens betalingsevne ofte væsentligt overstige lønindeholdelsesbeløbet.

Henstand med lønindeholdelse

Under et lønindeholdelsesforløb kan det ske, at indeholdelsen stilles helt eller delvist i bero i en nærmere fastsat periode, hovedsageligt efter anmodning fra skyldneren. Koordineringsmæssigt vil en sådan henstand svare til, at der i den pågældende periode ikke lønindeholdes eller kun indeholdes i mindre omfang. Det skaber i princippet mulighed for, at de øvrige restancemyndigheder i henstandsperioden kan udstede et pålæg, hvilket hverken skyldneren, virksomheden eller restancemyndighederne normalt vil være tjent med.

Efter forslaget skal registeret derfor kunne administrere korte berostillelser, som de øvrige restancemyndigheder skal respektere, således at de i et vist omfang er afskåret fra at udstede et pålæg om lønindeholdelse og »rykke op«, så længe henstanden løber.

Udgangspunktet for administrationen af henstand er, at der – af hensyn til virksomheden – alene sker ændringer i lønindeholdelsen i de tilfælde, hvor restancemyndigheden er forpligtet til det, f.eks. hvis skyldnerens økonomiske vilkår ændres midlertidigt.

Berostillelsen etableres ved, at den indeholdende myndighed via registeret meddeler virksomheden, at lønindeholdelsen tilbagekaldes eller begrænses midlertidigt med angivelse af, hvornår indeholdelsen skal genoptages i det oprindelige omfang.

For at kunne opfylde formålet med berostillelsen og for ikke at ulejlig hverken virksomheden, skyldneren eller de øvrige restancemyndigheder, bør der etableres forretningsgange, hvorved de øvrige restancemyndigheders mulighed for at udstede pålæg om lønindeholdelse begrænses i henstandsperioden.

Lønindeholdes der af flere myndigheder på samme tid (sideordnet indeholdelse), har en berostillelse, der er bevilget af én myndighed ikke virkning for de øvrige indeholdende myndigheder. Skyldneren må derfor på normal vis søge om henstand hos alle involverede restancemyndigheder.

Inaktive pålæg

Selv om en skyldner ikke for tiden modtager ydelser fra den indeholdelsespligtige virksomhed, kan det i en række situationer være sikkert eller sandsynligt, at skyldneren på et senere tidspunkt igen vil modtage ydelser. Eksempelvis, hvor skyldneren for en periode ophører med at modtage dagpenge eller er ansat i et sæsonpræget eller vekslende arbejdsforhold.

Det kan i disse tilfælde være hensigtsmæssigt alligevel at opretholde et pålæg om lønindeholdelse hos virksomheden, men i stedet registrere det som inaktivt. Et inaktivt pålæg om lønindeholdelse vil ikke kunne strække sig længere end til ansættelsesforholdets endelige ophør. Under de givne forudsætninger synes der ikke at være noget til hinder for at etablere et inaktivt pålæg, medens skyldneren fortsat har en tilknytning til den indeholdelsespligtige, hvilket kan være tilfældet i forhold til arbejdsløsheds-kasserne og til visse virksomheder.

Der er således truffet aftale med enkelte arbejdsløsheds-kasser om, at et pålæg om lønindeholdelse opretholdes i op til 6 måneder, efter at retten til dagpenge er ophørt. Retten til dagpenge kan være ophørt, fordi skyldneren har fået fast arbejde, men ophøret kan også skyldes, at vedkommende modtager anden form for bidrag, f.eks. kursusgodtgørelse.

Ved vekslende arbejdsforhold tænkes især på tilfælde, hvor f.eks. fiskere, håndværkere eller hyrevognchauffører i princippet har flere ansættelsesforhold på samme tid, men veksler mellem de pågældende ansættelsessteder. Det er her vanskeligt at konstatere, hvor skyldneren arbejder på tidspunktet for udstedelsen af pålægget om lønindeholdelse.

Registeret bør som følge af de klare administrative fordele ved ordningen også kunne administrere inaktive pålæg. Det skal dog understreges, at det fortsat er den enkelte restancemyndighed, der har ansvaret for, at ansættelsesforholdet muliggør en lønindeholdelse.

Muligheden for at etablere inaktive pålæg i en periode vil effektivisere inddrivelsesarbejdet og medføre en administrativ lettelse for både virksomheden og restancemyndigheden. Restancemyndigheden undgår at skulle udstede og tilbagekalde pålæg om lønindeholdelse, alt efter hvor skyldneren arbejder. Virksomheden har på sin side fordel af ikke hele tiden at skulle registrere til- og afmeldinger af lønindeholdelser, men kan nøjes med at lønindeholde, når skyldneren skal have udbetalt penge.

Der kan opstå risiko for, at skyldneren bliver i tvivl om, hvilke virksomheder, der har modtaget et pålæg om lønindeholdelse. Restancemyndigheden